

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 155
Castellar del Vallès - 7 febrer 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Puig d'la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

"Annals del Periodisme Català"

Indubtablement Catalunya compta amb una sèrie de publicacions dignes de merescut elogi.

Moltes d'elles, tenen ja una preponderància encoratjadora, d'altres han assolit el màxim nombre d'adeptes; perquè quan una publicació—sigui revista, magazina, obra o fullotó—és llençada als quatre vents, va deixant en el seu curs un ressor i d'aquest en neix l'assiduitat dels que li professen una veritable vocació.

Recordar ara els noms de totes les publicacions catalanes o solament seleccionar el bo i millor—doncs, avui dia encara que sigui en petita escala, amb tot i haver-hi molts buits per omplenar—podem dir que la producció nostra adquireix una rellevant vasticitat de diversos motius i relleus. Però no és ara aquest l'objecte nostre i molt menys quan qui més qui menys hi anem aportant de mica en mica, l'ajut necessari, militant en les files dels mantenedors d'aquestes belles mostres d'una activitat constant i progressiva, que per si sola demostra la vida florent de tot un poble.

Però si que parlarem, d'una publicació que ben segur ignores, o quan no ben poc t'has preocupat per sospesar el seu contingut, i el valor transcendental que té per la nostra Pàtria.

Els «Annals del Periodisme Català», altra ésser una publicació enorgullidora de l'Associació de Periodistes de Barcelona, és l'obra per la què tots els catalans ens hem d'interessar; és el recull mensual de la vida activa de tot el periodisme nostrat; és l'esperó que avisa aquell caliu que fins tres anys enrera es mustigava, per manca de qui amb accentuat personalisme, redreçés la trajectòria i avalés la força de cadescú, establint un sol nivell potencial. I ara, una vegada assolits els propòsits amb els «Annals del Periodisme Català», es pot mostrar no solament a tots nosaltres, sinó al món sencer, el braó i l'impuls amb que treballa tota la premsa de Catalunya.

Festival artístic a benefici del "Segell Pro Infància"

Dissabte passat a la nit, davant d'una nombrosa i escollida concurrència, tingué lloc l'anunciada festivitat artística a benefici de les institucions que patrocina l'obra del «Segell Pro-Infància»

L'espaïosa sala d'espectacles de l'Ateneu Castellarenc, estava profusament engalanada amb plantes i flors, destecant-se el damunt l'emblema de la referida institució.

Encetà el programa, el conegut escriptor senyor Vives i Borrell amb la seva dissertació sobre «Els deures humanitaris». Després d'unes paraules preliminars, fent ressaltar la transcendència de la festa, passà a remarcar l'egemonia dels diferents aspectes característics de l'amor humà, com a base i fonament de la societat. Feu a continuació un esquema de les abnegacions i sacrificis del matrimoni com a norma de l'existència, recalcant

les facultats dinàmiques del treball conscient, per a la màxima i progressiva compensació dels esforços col·lectius; i finalment, abogà per una fraternitat humana més sensible i altruista, a l'objecte d'assolir una més eficaç permanència de valors tradicionals.

La peroració del distingit poeta, clara i vehement, fou escoltada amb marcada atenció i aplaudida amb entusiasme.

A continuació, la senyoreta Coloma Gibernau, recità molt gentilment la composició «Idil·li»; i els joves escriptors senyors Alfons Gubern i Lluís Canet, deleclaren al públic amb les poesies originals «Noces al poble» i Dos moments amb l'amor», respectivament, les quals foren molt ben acullides.

A continuació, el senyor E. Borrell, amb la comicitat en ell proverbial, recità uns escollits monòlegs del seu repertori, obtinguent l'entusiasta aprovació de sempre.

L'Esbart Teatral del Ateneu Castellarenc, posà en escena el divertit jaguet en un acte «Sanas i Parells», prenent-hi part les gentils senyorettes A. Arderius i

C. Gibernau, secundats pels actors senyors A. Girbau J. Ribas, D. Torrens i R. Rocavert. Un conjunt perfecte i moltes felicitacions.

Acte seguit, l'Orquestrina local «L'alletans Jazz» interpretà un escollit repertori de ballables moderns, amb una presentació esplèndida i una excel·lent execució que els acredita com a mestres. Escoltaren molts aplaudiments.

Després d'un breu descans, començà la segona part del programa, amb la projecció d'una interessant pel·lícula documental, referent al funcionament de les diverses organitzacions benèfiques de la Institució «Segell Pro-Infància». Foren molt celebrats els gràfics i les vistes d'un interès remarcable.

La sessió lírica encomanada a l'eminent tenor, tan popular a Catalunya, Emili Vendrell, constituí la part més interessant de la festa, mereixent per aquest motiu els organitzadors de l'acte, tota mena de felicitacions.

L'alta valor artística d'Emili Vendrell, concentrà tota l'atenció del públic nombros, el qual saludà des del començament, a l'il·lustre tenor amb una fervorosa i entusiasta acollida.

Les cançons que li han valgut més èxit, com «Cançó de passar cantant», «Juny», «Camí de la font», «Cançó de taberna», «La ginesta», «Corpus», «Cançó de traginers» i «L'emigrant», foren interpretades amb una mestria i una perfecció insuperables. Tingué de repetir-ne algunes; i cada vegada més, el públic esclatà amb llargs i sorollosos aplaudiments. La seva presentació, la seva meravellosa veu, l'elegància i harmonia de la seva escola netament clàssica, es posaren una vegada més de manifest i despertaren, com sempre, aquelles adhesions fervoroses que tant eminent cantant ha constatat per a tot Catalunya.

L'actuació de tant celebrat artista, deixarà un imborrable record a aquesta població, en la qual tants admiradors ha pogut lograr-hi.

A instàncies d'alguns concurrents, hagué d'interpretar com a final, la romança de «Doña Francisquita», amb la qual acabà d'entusiasmar a l'auditori.

L'acompanyà al piano el notable mestre Manuel Civera, per al qual tingué

EL MES BLANC de

CASA PASCUET

**us proporcionarà beneficis positius
No ho oblideu!!**

també el públic, inequívokes mostres d'adhesió i simpatia.

Finalment el senyor Miquel Santasua-
na, del Comitè local del «Segell Pro
Infància», s'avençà a donar les gràcies
als participants a la festa, Ajuntament,
corporacions representades, poble coope-
rador i concurrents a l'acte. Les paraules
cordials del senyor Santasua, foren elo-
giosament celebrades.

La importància d'aquest festival, la
seva finalitat, la valuosa aportació del
prestigiós artista Emili Vendrell, el de-
sinterès i bon zel dels executants del pro-
grama i l'adhesió tan unànima del públic
i de les autoritats totes de la població,
han culminat amb la més viva satisfacció
dels seus organitzadors, especialment
del Comitè Local del «Segell Pro-Infàn-
cia», per al qual han d'ésser totes les fe-
licitacions.

Castellar del Vallès, manifestà una
vegada més la dignitat i noblesa dels
seus sentiments.

Perfils

UN ALTRE PARTIT?

- Ep. . tu, què fem?...
- Per ara res.
- Et veig molt parat...
- No estava pas parat. Es que feia el distret.
- Ah... Fèies el distret?... Doncs di-
gues que ets dels del nou partit...
- De quin partit?...
- Dels que en diuen dels DIDOTS.
- Dels didots?... No t'entenc...
- Sí home; dels que tenen per lema i
divisa. Distracció, Intransigència, Des-
curança, Obstrucció, Tranquil·litat i So-
bornament. Confegeix les inicials, i tro-
baràs els DIDOTS.
- Això, és tot un programa...
- Efectivament. El programa dels Di-
dots; ja t'ho he dit.
- No en sabia res. I m'agrada veus?..
M'hi allistaré.
- T'admetran de seguida... Com que
ja saps practicar el primer punt; la dis-
tracció.
- Oh!. I els altres punts, també m'a-
graden.
- No en dubto. Fas pel nou partit.
- Això de la distracció, és mitja vida;
tal com sona...

- Progresses.
- No crec pas que aquest punt del pro-
grama sigui progressiu. Es cosa de tot
temps, i de sempre, això de la distracció.
- Per això l'han posat a primer terme.
- Fer el distret, equival a nedar i
guardar la roba. Fer el distret, vol dir qui
ha fet avui, farà demà... Fer el distret...
- Sí; fer el distret, vol dir nul·litat,
incompetència, bagarrereria...
- Ja veig que tu no seràs d'aquest par-
tit.
- No; certament.
- No seràs de la majoria.
- Segons com t'ho miris. No faig pels
«partits». Em tempten els «sencers».
- A tu, el llegir et fa perdre l'escriure.
- I a tu, la distracció et fa perdre l'en-
teniment.
- M'esveres...
- Per al distret, no es troben enlloc
consideracions, ni respectes. Al distret se
li endarrereix la feina. El distret, no és
apte per a cap empresa. Fent el distret,
t'exposes a perdre el treball, la dignitat,
la convivència...
- No serà tant...
- La distracció condueix al menys-
preu; la distracció no reporta cap ventat-
ja; la distracció no es timula les facultats.
- Veig que et vas posant seriós...
- Els distrets, són els que negligei-
xen tota educació; són els que no palesen
cap sentiment; són els que no senten cap
pruïja pel millorament comú, per la cul-
tura general, pel sacrifici altruista... Es
distreuen de la família, de les obligaci-
ons, dels perfeccionaments, dels deures
cívics, de les amistats, dels ideals, de les
il·lusions, de les...
- Vaja prou. Veig que fer el distret,
és un mal negoci.
- Considera, doncs, si et convé per-
teneix a aquest partit.
- Em sembla que no. Oh!... i això
que només m'as fet reflexions sobre el
primer punt del programa...
- Si vols, et detallaré l'abast i signi-
ficació dels altres cinc punts: Intransi-
gència, Descurança, Obstrucció, Tran-
quil·litat i Sobornament.
- No, no; prou dels Didots.
- Tornem a la feina?...
- Tornem a la feina, i a recuperar to-
ta la perduda. M'has convençut.

J. VIVES I BORRELL

**Per a portes, Mobles i Funerària,
recorden sempre la FUSTERIA de
Bartomeu Gelis - Centre, 12**

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

LA GARRIGA — 0—

CASTELLAR F. C. — 1—

Diuenge passat ja de molt de jorn,
Castellar oferia l'aspecte de la festa Major.
Començaren les tertúlies per tots els in-
drets del poble, comentant amb gran
transcendència el trasllat de públic que
havia de fer-se a La Garriga, amb motiu
de jugar-s'hi l'últim encontre de la prime-
ra volta, després d'haver obtingut amb
gran ressonància, el resultat honorós i sa-
tisfatori de Montcada.

Les causes que motivaren desplaçar-
se aquest gran contingent de públic amb
el nostre equip, són; perquè, després d'a-
ver estat provant durant un llarg temps
una sèrie de jugadors per tal de posseir
un equip per ço que les nostres espira-
cions exigien. Per fi després d'un gran es-
forç s'han trobat els jugadors que faltaven
per a completar l'equip dintre la cate-
goria actual. Ara doncs, si no deixem que
falti el nostre entusiasme per a donar co-
ratge als nostres jugadors en el camp de
joc tenim la confiança que ens portaran el
títol de campions del Vallès.

A l'hora anunciada en mig d'una gran
espectació l'àrbitre senyor Farran, donà la
sortida. Centra Catalan, i seguidament es
feren amb la pilota els locals que domina-
ren llargs moments, car aquest pasaren
més rapidesa en les jugades, fruit d'elles
obligaren a la nostra defensiva a emplear-
se a fons per contrarestar l'ofensiva local.
El Castellar, però no volent-se accontentar
seguint ésser dominat, realitzà una esca-
pada que Carreras xutà una jugada molt
apurada donant lloc a què el porter podés
repel·lir sense dificultat. Nou atac dels vi-
sitans portat per una ràpida combinació
amb intervenció de tota la davantera i
quan el gol era ja imminent, Catalan, és
objecte d'un «faud» molt aprop de l'àrea,
que tirat per Carreras anà a fora.

El Castellar seguí fornint jugades de
gran intel·ligència, però, quant es troba-
ven davant la porta i a l'hora que l'eficà-
cia havia de respondre la veritat de les ju-
gades, la davantera no encertà en el xut;
tal vegada, produït pel nerviosisme que
s'havia apoderat d'ells.

Miramen també ens lluï les seves fa-
cultats d'interior en un xut magnífic que
passà rasant el pal.

Nou atac de La Garriga i dues boni-
ques parades de Piñot, que valen dues
llargues ovacions, acabant la primera part

amb el resultat de zero gols

Comença la segona part i seguidament el joc es féu més fort i àdhuc més violent, car uns i altres anaven a la recerca del gol que els havia de valer definitivament els dos punts.

El Castellar, amb l'afany i desigs de palesar llurs habilitats, forniren una avançada per l'ala Carreras-Montfort, que acabà amb un centre d'aquest, rematat amb el cap per Catalan, a fora. Aquesta jugada ha animat d'una manera extraordinària a tot l'equip, que amb molta precisió i valentia—malgrat el vendaval que feia—Fernández II d'un xut molt col·locat aconseguí que la pilota passís dintre el marc, el precís moment que el defensa local logrà allunyar-la. Aquesta jugada provocà una protesta, però l'àrbitre no concedí el gol. Pocs minuts d'aquesta jugada, Serra, executà un cop franc, que valgué pel Castellar el gol de la victòria. La lluita seguia cada vegada més aferrisada, i Catalan és objecte d'una falta descarada dintre l'àrea que l'àrbitre deixa passar, la partida tocava al seu fi i quant Catalan a tres metres de la porta es disposava a xutar, l'àrbitre senyalà la final.

L'arbitratge d'aquest partit, ha estat molt deficient.

MARIAN VENTURA

Voleu un calçat econòmic, elegant i de màxima duració? Compren un **PIERRO** que ven la **Casa Cinto** del carrer MAJOR.

VIDA MUNICIPAL

Sessió 22 gener 1936

La corporació municipal va reunir-se sota la Presidència del senyor. Batlle Josep Mª Agustí, assistint-hi els Consellers senyors Matheu, Alguer, Girbau, Viñas, Pascuet, Prat, Girbau, Davi, Parcerisa i Batlle.

El senyor Secretari llegeix l'acta de la sessió passada que fou aprovada, i tot seguit es va donar compte de la recaptació efectuada per arbitris a l'escorxador que importen un total de pessetes 270.47, i de les notes de jornals pagats per obres o serveis per un valor total de 565.50. pessetes.

La Comisió de Foment va proposar l'aprovació de diversos dictàmens autoritzant la realització d'obres als veïns senyors. Perich i Sánchez.

Va llegir-se un escrit del senyor Antoni Corominas, que diu esser-li previs arrancar ceps d'una vinya de la seva propietat, acordant-se heurè'n esment.

Va parlar-se de la forma en què es fa la servitud de l'aigua que serveix per l'ebasteixament del safareix del carrer Major, quina aigua passa abans per les màquines de fabricació de gel propietat del senyor Jaume Massaveu, llegit-se els acords presos quant va permetre's dita servitud l'any 1930, i que actualment atenen a queixes d'alguns veïns que l'Ajuntament ha pres en consideració, va acordar-se modificar les condicions de dita concessió especial en el sentit de controlar l'entrada de l'aigua cobrant el consum—si n'hi ha—al preu que l'Ajuntament té establert pel proveïment d'aigua a particulars.

Als efectes de quintes va acordar-se que el jornal mig a aquesta població és de 7.50 pessetes.

També va acordar-se lliurà 714 pessetes a l'Associació d'Amics de les Escoles Grup Emili Carles—Tolrà, per a premis als senyors Mestres i Mestresses.

A les 23 hores, no havent-hi cap més assumpte a tractar, la Presidència va donar la sessió per acabada.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 9 - Matí a les 10

Partit amistós entre una **PENYA FORANA** i **RESERVA DEL CASTELLAR F. C.**

Equip del Castellar:

Simó

Albert Homet

Toscas Pagès Masagué

Ventura Morlan Serradora Rius i Ordeix

Tarda a les 2

Desplaçament a Parets - El partit decisiu de les presents eliminatòries

EQUIP:

Piñot

Serra Vives

Montserrat Fernández i Oliveras

Fernández II Miramon Catalan Carreras

Montfort

Suplents: Simó i Ventura

Preus: Socis, 3.25 ptes. - No socis, 4

NOTA: A partir d'aquest mes i tal com s'acordà en l'última reunió general, es cobraran els carnets d'home a 1.10 pessetes i els de senyora a 60 cèntims

Propietaris! Si voleu confiar l'administració de les vostres finques a un tan per cent molt reduït, dirigiu-vos a

MIQUEL SANTASUANA

Centre, 9

Castellar del Vallès

Administració i venda de tota classe de finques.

CAPÍTOL IV

Reflexions sobre els antics termes de la parròquia de Sant Esteve de Castellar i Sant Feliu del Recó.

Res més difícil, al meu entendre, com senyalar els antics termes jurisdiccionals de Castellar, en el civil i eclesiàstic. No obstant, el que he deixat i deixaré consignat, podrà donar molta llum sobre la vasta extensió del territori que comprenia aquella Parròquia.

Després de la cessió dels Comtes de Barcelona a En Guillem Ramon de Montcada, del territori de Castellar, feta a les nones de juliol de l'any 28 del regnat de Lluís VII de França, quedaria aproximadament reduït el terme als límits en què avui el veiem.

Ja abans, en el terme de Terrassa, en el que estava inclòs com tinc manifestat el de Castellar, s'havia fet la divisió i demarcació de parròquies. La de Sant Feliu del Recó, quedà separada de la de Sant Esteve de Castellar a l'any 1064, quedant, però, el territori de les dues baix la mateixa jurisdicció civil. De la de Sant Julià d'Altura, com a parròquia aïllada i que funcionava per sí mateixa trobo que se'n fa

menció en un pergami enviat a l'any onze del Rei Enric.

En quan a la divisió de territori, així eclesiàstic com civil, entre els pobles de Castellar i Sentmanat, a l'any 28 del citat Lluís, crec quedaria aproximadament com és avui. Basant-me a l'acta de donació del Santuari del Puig de la Creu amb el seu territori, pel noble En Guillem Ramon de Montcada i la seva esposa Guillerma, de 13 d'agost de 1192. Aquests senyors tingueren cedit pels Comtes de Barcelona el territori de Castellar, mai el de Sentmanat i com en virtut d'aquesta donació quedà el Monestir de Sant Cugat del Vallès amo del territori del Puig de la Creu i del seu Santuari, dedueixo que tot devia ésser del terme jurisdiccional civil de Castellar, probablement separat ja del de Terrassa.

El lloc del Puig de la Creu o de les seves terres, confrontaven en la data expressada cap a Orient, amb el lloc anomenat *Torn* i amb alou de Berenguer Mazana i s'estenien fins a la mateixa roca *Vultureira*, que crec que seria la mateixa que avui s'anomena *Roca del corb*; cap a Migdia, amb el puig anomenat *Papiol*, que no puc fixar on es trobaria per haver-se perdut el seu nom, encara que tinc fonaments per creure que seria el *Puigvert*; cap a Occident, amb alou de *Sant Cugat del Vallès* i de *San Llorenç del Munt*, qual cosa em confirma en l'opinió de què els monjos de Sant Cugat del Vallès, tenien algunes concessions pels Comtes de Barcelona ja abans, per part de Sant Feliu del Recó i certament major per la butlla del Papa Calixte II de l'any 1120, retallant així, segons crec, el territori jurisdiccional de l'Abat

NOTICIARI

LA III CAMPANYA DEL SEGELL PRO INFANCIA

Dilluns passat, va reunir-se el Comitè local del «Segell Pro Infància» per tal de practicar la liquidació del producte de la venda de Segells i festival organitzat a profit de tan important Institució, havent obtingut un líquid de 740 pessetes, les quals han estat lliurades directament al Comitè Directiu Central a Barcelona.

Consultada la liquidació de l'any passat, resulta s'obtingué un líquid de 750 pessetes, ço que representa molt poca diferència si tenim en compte les contrarietats sofertes ben alienes als desitjos del Comitè local.

DEL SORTEIG D'OBJECTES A BENEFICI DEL SEGELL PRO INFANCIA

En el sorteig del objectes que a benefici del Segell Pro Infància, es celebrà en el festival del dissabte passat, han estat lliurats els premis corresponents a la primera i segona sorts, i la tercera sort que correspongué al número 744, encara no s'ha presentat el posseïdor de l'esmentat número, havent decidit el Comitè local que si dintre del termini de quinze dies no ha pogut ésser lliurat, novament es ce-

lebrarà el sorteig del susdit premi, per tant, totes aquelles persones que posseïxin bitllets són advertides de no inutilitzar-los.

MALALTA

Es troba hospitalitzada a la Clínica del Dr. Corachan, de la capital sofrint una enfermetat molt greu la senyora Dolors Oliver Santamaria, esposa del nostre amic, el senyor Antoni Tort Rocavert.

Deplorem el trànsit que esta passant l'amic Tort i desitgem a la malalta un prompte i complet guariment.

NAIXEMENTS

Dia 3.—Pasqual Mainegre Serra, fill de Jaume i de Mercè.

Josep Surroca Mulet, fill de Martí i Glòria.

Dia 5.—Maria Galí Comellas, filla de Rosend i de Rosa.

L'enhorabona als respectius pares i famílies.

DEFUNCIONS

Dia 3.—Geroni Foix Ferrer, vidu, de 73 anys.

Traslladem el nostre més sentit condol a tots els seus familiars i d'una manera especial al nostre bon amic i entusiasta col·laborador d'aquest setmanari el jove Lluís Canet Foix.

Avui.—La nena Montserrat Ferrer Salvadó, de 2 anys i 7 mesos.

Traslladem als seus desconsolats pares i familiars el nostre pésam.

CASAMENT

Dia 1.—Jaume Munt Girbau, amb Mercè Alsina Altimira.

Desitgem als novells esposos tota mena de felicitats.

MOVIMEN DE POBLACIO

Durant el passat mes de gener s'ha registrat el següent moviment de població:

Naixements: Joan Germà Mañosa, Pius Carol Julian, Joan Gili Parés, Joan Montagut Herrera, Maria-Rosa Pèlachs Rojals i Albert Antonell Ribatallada total, 6.

CASAMENT: Jaume Puigdomènech Cortina amb Elisa Real Ruescas, total 1.

DEFUNCIONS:

Josep Lleuort Prunés, Maria Senesteve Rocavert, Enric Pallejà Domènech, Rosa Homet Fité, Maria Pujol Vila, total, 5.

Per estufes de carbó i serradures, brasers i calefaccions, recordeu sempre la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Talleu aquí

de Sant Llorenç del Munt i a tramuntana amb la mateixa Serra Alta i amb alou de l'anomenat Sant Llorenç i també de Berenguer Mazana.

El lloc anomenat Torn, considero que seria per la part d'Orient el mateix poc més o menys que ara conté la pedra que divideix els termes de Castellar i de Sentmanat, quina pedra que s'aixeca al costat del camí sobre un petit marge, té esculpides les tres ales, que són les armes de la casa de Sentmanat, en la part d'allà, i la campana, que ho és de la casa de Clasquerí, en la part de Castellar. Se'n diria Torn segurament per la tortuositat del camí i del terreny on està plantada aquesta pedra, després de l'escabrosa i ràpida pendent que avui es coneix amb el nom de Baicada de Cara Avall.

Per a posar en clar l'antic terme o línia divisòria entre el territori de Castellar i el de Sentmanat a la part d'Orient, no seria bona guia el terme que assenyalà la cessió que féu de territori En Ramon Guillem de Montcada, tal vegada fill de l'expressat, a En Pere de Clasquerí, en 15 de les calendes de juliol de 1281 i que arribava per la part d'Orient des de Baiona a la serra de Sant Pere de Huyastre, ja que el terme de Sant Esteve de Castellar, s'estenia molt més enllà. Tal volta foren establerts alguns terrenys per l'avantcessor d'aquell En Guillem Ramon, ja que segons he llegit en un llibre de notes escrit pel Reverend Doctor En Jaume Sentpere, Rector que fou de Cornellà i descendent de la Casa dels Sentpere de Castellar, en una escriptura signada en el Mas Burgarols, es parla d'un camí que anava des de Pixanivies a Sant Pere d'Ullastre, d'honors de

barchinonense infra terminum Tarraciam supra Castellam et in locum quem vocant Miratias antea Petra alba, etc.

També, en una altra acta, de data 2 de les calendes de juny de l'any 25 del Rei Enric, es parla d'un terreny anomenat Buadella, situat en un punt anomenat Valltorta, prop de les Arenes de Sant Feliu de Castellar, in termino Tarracie, el que prova que el terme de Terrassa, Castellar i Sant Feliu, era el mateix.

Ja en el Precepte del Rei Lothari, de l'any 986, en favor del Monestir de Sant Cugat del Vallès i que trobo citat en l'apreciable obra inèdita guardada en la Cúria Eclesiàstica de Barcelona, intitulada *Speculum Officialatis*, es llegeix *aloda quoque que sunt infra terminum Tarracie, et Baterrano et Castellam, etc.*

A l'any 14 del Rei Felip, encara es consigna en altra escriptura que he vist, in termino de Tarracia seu de Castelar.